Optryk 1931.

Almindelig Instruks

for

samtlige Tjenestemænd ved De danske Statsbaner.

Approberet af Ministeriet for offentlige Arbejder
under 12. Januar 1909.

1931
C. NORDLUNDES BOGTRYKKERI
HILLERØD

Optryk 1931.

Almindelig Instruks

for

samtlige Tjenestemænd ved De danske Statsbaner.

Approberet af Ministeriet for offentlige Arbejder
under 12. Januar 1909.

1931
C. NORDLUNDES BOGTRYKKERI
HILLERØD

INDHOLD

Almindelig Instruks

for

samtlige Tjenestemænd ved De danske Statsbaner.

---

§ 1.

Det er Pligt for alle Tjenestemænd ved Statsbanerne i enhver Henseende at varetage Statsbanernes Tarv, at efterkomme de gældende tjenstlige Bestemmelser villigt, ufortrødent og samvittighedsfuldt samt at vise en mønsterværdig Opførsel baade i og uden for Tjenesten, som det sømmer sig for ansatte ved en Statsinstitution.

Forhold i Almindelighed i og uden for Tjenesten.

Det er saaledes forbudt dem at lægge Hindringer i Vejen for Tjenestens rettidige Udførelse ved Ophør med Arbejdet uden lovlig Opsigelse, ved utilbørlig Forhaling af Arbejdet (Obstruktion) eller ved at standse Tilgang af Arbejdskraft (Blokade).

Forberedelse af, Opfordring til eller Deltagelse i saadant Forhold inden for Statsbanerne henregnes derfor til de grove Tjenesteforseelser, for hvilke Straffen vil kunne blive Degradation eller Afskedigelse uden Varsel og uden Pension.

Enhver Tjenestemand afgiver ved Tjenestens Tiltrædelse en Erklæring paa Ære og Samvittighed om at ville opfylde de ham paahvilende tjenstlige Pligter.

§ 2.

Enhver Tjenestemand skal ofre Tjenesten sin fulde Arbejdskraft. Han kan ikke uden sine foresattes Samtykke udeblive fra eller ombytte sin Tjeneste. Han skal nøje overholde den foreskrevne Tjenestetid og om fornødent tillige arbejde uden for denne.

Tjenestetid og Tjenesteforretninger.

Han er pligtig at finde sig i, at der sker Forandringer i de ham overdragne Forretningers Omfang og Beskaffenhed,

og skal udføre ethvert tjenstligt Arbejde, som overdrages ham, uden at kunne gøre Krav paa bestemte Forretninger.

Gensidig Understøttelse i tjenstlige Forhold.

Naar Statsbanernes Tarv kræver det, er alle Tjenestemænd pligtige ogsaa uden direkte Opfordring at yde hverandre gensidig Understøttelse i Udførelsen af Tjenesteforretninger.

I intet Tilfælde har en Tjenestemand Krav paa anden Løn for sin Tjeneste end den, der til enhver Tid er bestemt for hans Tjenestestilling.

Opholdssted.

Enhver Tjenestemand skal tage Ophold paa eller ved det Sted, som er Sædet for hans Tjenestevirksomhed, medmindre der af Generaldirektøren — henholdsvis Chefen for den Afdeling eller det Distrikt, hvorunder han gør Tjeneste — gives ham særlig Tilladelse til at tage Ophold andet Sted.

§ 3.

Sygdom og andet Forfald

Bliver en Tjenestemand ved Sygdom eller andet Forfald forhindret i at udføre sin Tjeneste, skal han straks melde saadant for sin nærmeste foresatte, som skal træffe de fornødne Foranstaltninger til Tjenestens Besørgelse. Forfaldet kan kræves godtgjort ved Lægeattest m. v.; ved længere Udeblivelse fra Tjenesten skal den paagældende, saa ofte det forlanges, ufortøvet tilvejebringe ny Attest om vedvarende Utjenstdygtighed.

Saa snart Tjenestemanden atter bliver tjenstdygtig, skal han ligeledes uopholdelig melde det for sin nærmeste foresatte.

§ 4.

Underordnedes Forhold til overordnede.

Enhver Tjenestemand skal ufortøvet og samvittighedsfuldt efterkomme de ham af hans foresatte givne tjenstlige Ordrer; dog skal han, saafremt en saadan Ordre gives ham af en højere overordnet end hans nærmeste foresatte, straks gøre denne bekendt hermed. Formener en Tjenestemand, at en ham given Ordre er i Strid med de gældende Instrukser, kan han høfligt fremsætte sin Anskuelse herom, men har ikke Ret til at udsætte Ordrens Udførelse, medmindre den medfører Fare for Driftens Sikkerhed.

De underordnede Tjenestemænd skal stedse vise de overordnede, selv om disse ikke er deres umiddelbare foresatte, Respekt, Forekommenhed og Lydighed i tjenstlige Forhold.

Ulydighed og grov Respektstridighed — herunder offent-

lig Fremsættelse af nedsættende Udtalelser om overordnede — hører til de særligt alvorlige Tjenesteforseelser, der vil medføre streng Straf.

§ 5.

Overordnedes Forhold til underordnede.

Enhver foresat er pligtig at gøre sine undergivne nøje bekendt med de dem vedrørende Tjenesteinstrukser og at vejlede dem behørigt med Hensyn til Udførelsen af deres Tjeneste.

Maa en foresat træffe en Bestemmelse, som afviger fra de gældende Instrukser, skal han snarest give sine foresatte Meddelelse derom og begrunde Afvigelsens Nødvendighed.

§ 6.

Lavere stillede Tjenestemænds Benyttelse til privat Arbejde.

Ingen Tjenestemand maa bruge lavere stillede Statsbanetjenestemænd til Arbejde i privat eller andet, Statsbanernes Tjeneste uvedkommende Øjemed, selv om dette kan udføres til Tider, da de paagældende ikke er optaget af Tjenesteforretninger. Undtagelse herfra maa kun finde Sted med Generaldirektørens, henholdsvis vedkommende Afdelingschefs, skriftlige Samtykke, der i ethvert Fald kun kan ventes meddelt, naar den paagældende skriftligt har erklæret sig villig til at udføre det omhandlede Arbejde. Saadan skriftlig Tilladelse er alene gyldig for den Tid og for de Tjenestemænd, der udtrykkelig nævnes i samme. I Tilladelsen skal det tillige bestemmes, hvorvidt og paa hvilken Maade den arbejdende skal lønnes af vedkommende overordnedes egne Midler.

§ 7.

Meldinger, Erklæringer, Forespørgsler, Klager, Hemmeligholdelse af tjenstlige Forhold.

Ordrer og Forespørgsler skal afgives i en kort, klar og høflig Form.

Ved skriftlige Meddelelser skal man holde sig til Sagen, og det er ikke tilladt at behandle flere, hinanden uvedkommende Sager i samme Tjenesteskrivelse.

Forklaringer og Erklæringer skal nøje stemme med Sandheden og maa ikke afgives forbeholdent eller paa saadan Maade, at de kan give Anledning til urigtig Opfattelse af Forholdet.

Meddelelserne skal være affattede i en høflig Tone, men uden Brug af særlige Høflighedsformularer.

Hvor ikke andet bestemmes, fremsendes enhver Tjenesten

vedrørende Melding og Indberetning ad tjenstlig Vej, det vil sige: gennem den nærmeste foresatte, og enhver Ordre og Meddelelse fra højere foresatte sendes vedkommende gennem hans nærmere foresatte. Gør Omstændighederne det nødvendigt at afvige fra den sædvanlige tjenstlige Forretningsgang, skal Sagen snarest ordnes ved efterfølgende Meddelelse.

Tjenstlige Erklæringer skal afgives hurtigst muligt.

Skulde nogen Tjenestemand finde sig foranlediget til at klage over foresatte, gælder for Klagens Indsendelse de ovenangivne Regler. De foresatte er pligtige at fremsende Klagen; vægrer de sig herved, kan Klagen med Bemærkning herom direkte overgives til Generaldirektøren. Klager over foresatte maa ikke afgives af flere i Forening. De skal affattes i høflig og sømmelig Form. Findes Klagen ugrundet, vil Klageren kunne paadrage sig Ansvar.

Hemmeligholdelse af tjenstlige Sager skal ubrødeligt iagttages. Det er Tjenestemændene forbudt uden særlig Bemyndigelse fra Generaldirektøren, henholdsvis vedkommende Afdelingschef, at give Tidsskrifter, Blade, private eller fremmede Myndigheder Meddelelser hentede fra tjenstlige Dokumenter, der ikke er bestemte for Offentligheden eller fremmede, eller om andre tjenstlige, fremmede uvedkommende Anordninger, saa vel som at afgive Erklæringer eller Vidnesbyrd til andre end foresatte, alt for saa vidt saadant ikke kan fordres af Domstolene eller andre ifølge Lovgivningens Bestemmelser.

§ 8.

Uniform.

De Tjenestemænd, som er normerede med Uniform, reglementerede Beklædningsgenstande eller andre tydelige Kendetegn paa vedkommendes Stilling, skal bære samme ved alle foreskrevne Lejligheder og holde dem i god og renlig Stand. De foresatte skal paase, at dette iagttages af deres undergivne.

§ 9.

Ophold i Restaurationer

Brugen af Statsbanernes Restaurationslokaler er kun tilladt Tjenestemændene i saadant Omfang, som til enhver Tid er fastsat.

§ 10.

Det paahviler Tjenestemændene særligt at drage Omsorg for Driftens Sikkerhed og Regelmæssighed. Enhver, hvem det paahviler at træffe Foranstaltninger i Henseende til Sikkerhedstjenesten, skal have sat sig fuldstændigt ind i de derom gældende Bestemmelser, ligesom han skal vejlede sine undergivne til deres rette Forstaaelse og forvisse sig om, at de baade har forstaaet Bestemmelserne rigtigt, og at de med Nøjagtighed, Hurtighed og Omsigt udfører de paabudte Sikkerhedsforanstaltninger paa foreskreven Maade.

Omsorg for Driftens Sikkerhed og Regelmæssighed.

Bliver nogen Sikkerhedsforanstaltning forsømt eller udført paa en uagtsom, skødesløs eller vrangvillig Maade, skal Indberetning derom fremsendes, selv om ingen Skade afstedkommes. En foresat, som bemærker eller erfarer en saadan Forsømmelse eller Uagtsomhed uden at gøre Indberetning derom, paadrager sig herved Medansvar.

Det paahviler desuden enhver Tjenestemand ved Statsbanerne, uanset hvilken Stilling han indtager, naar han mærker, at Sikkerhedsforanstaltninger udføres paa en Maade, som kan medføre Fare, Skade eller unødig Forsinkelse, at melde dette for rette vedkommende.

§ 11.

Over for Publikum skal Personalet under alle Forhold vise Ro, Besindighed, Upartiskhed, en høflig og sømmelig Optræden og al den Imødekommenhed, som kan forenes med Tjenestens Fordringer*). Det er forbudt det uniformerede Personale i Publikums Paahør at føre højrøstet Samtale, at rette Bebrejdelser til sideordnede eller uddele Irettesættelser til underordnede.

Tjenstligt Forhold over for Publikum.

Tobaksrygning er forbudt Personalet, naar det er i tjenstlig Berøring med Publikum.

§ 12.

Fornærmelser, der tilføjes Tjenestemænd under Udførelsen af deres Tjeneste eller i Anledning af samme, indberettes ad tjenstlig Vej til Generaldirektøren, som, naar dertil findes Anledning, drager Omsorg for, at Sagen paatales, for

Forfølgning af Fornærmelser.

*) Jfr. Politilov af 11. Maj 1897, § 18.

saa vidt den egner sig til offentlig Forfølgning. Finder Generaldirektøren ikke Anledning til at lade Sagen paatale, kan han paalægge Tjenestemanden selv at forfølge Sagen gennem privat Søgsmaal. Det staar selvfølgelig Tjenestemanden frit for ogsaa uden saadant Paalæg at anlægge privat Søgsmaal, naar offentlig Forfølgning af Sagen ikke besluttes.

Ingen Tjenestemand maa sagsøge en anden Tjenestemand for Fornærmelser, uden at Sagen har været forelagt Generaldirektøren, der træffer Afgørelse af, hvorvidt Fornærmelsen maa anses som vedrørende tjenstlige Forhold. Skønner Generaldirektøren, at dette er Tilfældet, maa Søgsmaal ikke finde Sted uden Generaldirektørens Samtykke.

§ 13.

Tjeneste-forseelser.

Som Tjenesteforseelse betragtes enhver Tilsidesættelse af de Pligter, der paahviler vedkommende ifølge hans Tjenestestilling.

Til disse Pligter henregnes ikke blot de, der er ham paalagte ved almindelige og særlige tjenstlige Instrukser, men ogsaa de, der paahviler enhver i Statens Tjeneste ansat, og som medfører, at enhver Tjenestemand ved sit Forhold i og uden for Tjenesten skal vise sig værdig til den for hans Stilling uundværlige Agtelse og undgaa alt, hvad der kan svække hans Anseelse og Tilliden til ham. Hvis nogen Tjenestemand derfor ved Dom skulde findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, vil han uden Varsel blive afskediget af Statsbanernes Tjeneste.

Som Tjenesteforseelser i de ovenomhandlede Henseender, foruden de tidligere omtalte, fremhæves:

a. Anmodning om eller Modtagelse af Gaver, Drikkepenge eller andre ulovlige Fordele eller af Tilsagn derom for Udførelse af Tjenestepligter eller for Undladelse eller Krænkelser heraf, jfr. Straffelov 15. April 1930 § 144.
b. Drukkenskab eller fremherskende Tilbøjelighed til Drik i eller uden for Tjenesten.
c. Letsindig Stiften af Gæld saa vel som Indtrædelse i Gældsforhold til de af Banernes Kontrahenter (saasom til Leverandører, Restauratører, Vognmænd eller lignende), med hvilke Tjenestemændene i tjenstlig Henseende staar i Forbindelse.

d. Mangel paa Sparsommelighed med Statsbanernes Forbrugsgenstande, Materialer og lignende samt Mangel paa Omhu med Statsbanernes Materiel og øvrige Ejendele, saasom Redskaber, Værktøj og deslige, der leveres Tjenestemændene til Brug.

Det er Tjenestemændenes Pligt, naar de bemærker, at deres underordnede gør sig skyldige i grovere Tjenesteforseelser, at gøre Indberetning derom.

§ 14.

Straf og Erstatning for Tjenesteforseelser.

Tjenesteforseelser vil, jfr. Tjenestemandslovens §§ 17 og 18, foruden eventuel Straf efter den almindelige borgerlige Lovgivning, medføre Advarsler, Irettesættelser eller Straf af Bøder, der dog ikke maa overstige $^1/_2$ Maaneds Løn. I særligt alvorlige Tilfælde eller i Gentagelsestilfælde kan Straffen stige til Forflyttelse, Degradation eller til Afskedigelse af Statsbanernes Tjeneste med eller uden Pension, eventuelt uden Varsel. Advarsler og Irettesættelser kan tildeles af enhver foresat. Bøderne ikendes af Generaldirektoratet, som endvidere kan bemyndige de under det ansatte Embedsmænd til at ikende deres undergivne Bøder paa højst 10 Kroner. Forflyttelse, Degradation eller Afskedigelse som Straf kan alene foretages af Generaldirektoratet eller af en højere Myndighed.

For samtlige Følger af en Tjenesteforseelse, af grove Fejl eller utilbørlig Ligegyldighed fra Tjenestemændenes Side og for de Krav paa Skadeserstatning, der paa Grundlag heraf maatte blive rejste mod Statsbanerne, kan disse helt eller delvis gøre Ansvar gældende mod den paagældende Tjenestemand.

Gør Forholdene det nødvendigt straks at sætte en Tjenestemand fra hans Bestilling, kan dette foretages af den højeste tilstedeværende foresatte, som derom uopholdelig underretter den, der ifølge de gældende Bestemmelser har Suspensionsretten.

§ 15.

Fratrædelse af Stilling.

Ved Udtrædelse af Statsbanernes Tjeneste, samt ved Overgang fra en Stilling ved samme til en anden, er enhver pligtig at aflægge nøje Rede og Regnskab for betroede

Oppebørsler samt at tilbagelevere samtlige Genstande, der har været ham betroede til Brug eller Forvaring, saa vel som den af ham eventuelt brugte Tjenestebolig eller Lejebolig, i god og ordentlig Stand.
